

לתגובות והערות: שגיא 054-6868199

זמני ת"א:

פְּנִימַת הַשָּׁבֶת: 16:15

יְצִיאַת הַשָּׁבֶת: 17:15

ר"ת: 17:48

לקבלת העלון במייל-

שלחו הודעה ל:

sagif_@walla.co.il

בס"ד עלון מס' 377 30.11.2018 - כב' כמליו תשע"ט

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם

פְּרִשְׁת - וַיֵּשֶׁב

וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב, בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם אָבִיו (לז,א)

ופירש רש"י: 'ביקש יעקב בשלוח קפץ עליו רוגזו של יוסף, צדיקים מבקשים לישוב בשלוח אומר הקב"ה לא דיין לצדיקים מה שמתוקן להם לעוה"ב אלא שמבקשים לישוב בשלוח בעוה"ז". ולכאורה מה רע שצדיקים ירשו שני עולמות, וכי מה שירשו שני עולמות, והאם לא היו צדיקים שנחלו שני עולמות, ובגלל זה לא נחסר מהם חלקם?

אלא מסביר הגר"מ פינשטיין זצ"ל: שכוונת חז"ל היא היא לענין חינוך הילדים. מאחר שזכה וכל בניו גדלו לבחירי ה', חשב יעקב "לישב בשלוח", ולא לדאוג עוד לחינוכם, ובפרט לאחר מעשה שמעון לוי בשכם, כאשר אפשר היה לראות עין בעין שהשי"ת מסייע להם שלא כדרך הטבע, וא"כ ודאי שצדיקים גדולים הם, ולכן חשב יעקב לישוב בשלוח מעמל חינוכם, ומיד קפץ עליו רוגזו של יוסף. והמסקנה ברורה. גם אם רואה אדם שבניו הולכים בדרך ישרה, ואינם זזים כהוא זה מציווי התורה ואזהרותיה, לא יסיח את הדעת מהמעסה הכבידה המוטלת על שכמו, הלא היא מלאכת החינוך. (עלינו לשבח)

פִּי בֶן זְקֵנִים הוּא לוֹ (לז,ג)

ישב פעם רבי מרדכי אלתר מגור בעל "אמרי אמת", והזכיר את דברי בעל הטורים שדרש את תיבת 'זקנים' בראשי תיבות של שישה סדרי משנה: זרעים, קדשים, נשים, ישועות הוא סדר נזיקין, מועד, דהיינו שיוסף למד מפי אביו את סדרי המשנה הללו, וזה פירוש 'זקנים'. ושאל הרבי: "והרי ישנם שישה סדרים במשנה, ולא רק חמישה, והיכן מוזכר אפוא סדר טהרות?" והשיב מיד: "מכאן נלמד שעל סדר טהרות, צריך האדם לעמול ולטרוח בעצמו, כי את הטהרה לא ניתן לקבל בידיעה בלבד מפי האב". (שבת טיש)

וַיִּמָּאן לְהַתְנַחֵם (לז,ה)

וַיִּמָּאן נוטריקון: אין מקבלים נחומים והוא ישנו', כדברי רש"י שאין אדם מקבל תנחומים על החי. לכן לא עזר כל הנחומים של בניו ובנותיו של יעקב. (שבת טיש)

מעשה נפלא ואמיתי שסיפר הרב יעקב שיש על מעלת הבולם פיו בשעת מריבה – מתוך 'דרשו'

לפני שנים רבות בחודש ניסן תשס"ט, הגיעו בני משפחה מארה"ב לארץ ישראל, כדי לחוג את חג הפסח. הם שהו בארץ כחודש ימים, חרשו אותה לאורכה ולרוחבה, וכמנהג תיירים הם היו מציודים במצלמה, בה תיעדו כל מקום שאליו הלכו, בכל המקומות הקדושים, ואתרי התיירות, כשעל המלאכה מופקד אחד הבנים לו הייתה שייכת המצלמה היקרה. לאחר כחודש הסתיים הביקור המוצלח, כשבאמתחתם חוויות מרגשות ונעלות, שכולן ספונות בתוך המצלמה, לזכרון מכל המקומות שהיו בארץ.

כשישבו בני המשפחה במטוס, רצה אחד האחים לעבור על כל התמונות, להיזכר במקומות הקדושים בנופים ובחוויות, והנה... בלחיצה אחת קטנה וטעות איזומה... כל התמונות נמחקו כאחת! צעקות וכמעט הכאות נזרקו אליו מכל עבר 'אתה נורמלי?', 'כל הביקור הלך לאיבוד!', ועוד שלל צעקות, שלוהו בטונים של כאב ותסכול נוראיים. האח שעשה זאת ישב מבוייש, כאוב ומתוסכל על מעשהו, מבלי שיש לו אף צד קטן כיצד להתגונן על מעשהו חסר האחריות.

רק אחד ישב, נשך את שפתיו ושתק!... היה זה האח בעל המצלמה, שהשקיע כחודש ימים עמל, יזע ויגיעה לצלם כל מקום בפוזה הכי טובה... הוא שתק! כשנחתו בשדה התעופה, והגיעו לביתם בבורו פרק, ניגשה אחת האחיות לאחיה, בעל המצלמה, ובקשה ממנו להיכנס לחדרה. כשהוא נכנס היא שפכה את כאב ליבה, על מצבה האומלל שהיא כבר בת עשרים ושבע שנים, ועדיין לא רואים באופק שום ישועה לשידוך. היא ספרה לו, כפי שהוא יודע, על מצבה, על הטלטלות שהיא וההורים עוברים בכל מה שקשור לשידוכיה, וישועה אין!

ואז היא אמרה לו בקול בוכים: "עמדתי במטוס, ראיתי את כולם צועקים מרה על אחינו שמחק את התמונות, ואתה... בעל המצלמה והמצלם... שתקת!! אחי היקר!", היא התחננה אליו בקול בוכים, "אתה יודע מה כתוב על הבולם פיו בשעת מריבה! אנא ברך אותי עכשיו שאמצא מהר את זיווגי!". האח התרגש עד מאד, ובדמעות ברך את אחותו ואמר: "אני מברך אותך שעד יום ההולדת שלך תתארסי!". לא חלפו ימים רבים, ואחד השדכנים הציע הצעה שכלל לא עלתה עד עכשיו על הפרק, השידוך התקדם במהירות, ובראש חודש סיון, יומיים לפני יום הולדתה, שברו צלחת בשעה טובה ומצלחת!

כששמע הגאון רבי יעקב אדלשטיין זצ"ל על המעשה המרגש הזה, אמר בהלצה: "על המעשה הזה ניתן להמליץ את אחת מברכות הנישואין 'אשר יצר את האדם בצלמו... והתקין לו ממנו בנין עדי עד' – המצלם ששתק – 'בצלמו' – זכה וממעשה זה 'התקין לו ממנו בנין עדי עד', ממצלמה זו הותקן בית בישראל לעדי עד"...

ויגער-בו אביו (לזי)

פעם נסע רבי שלמה זלמן אוירבך ברכבו של נהג צעיר אחד, ואל הנסיעה הצטרף בחור נוסף מתלמידי הישיבה שהתלווה אל הרב בדרכו אל מחוץ חפצו, אותו נהג היה צעיר פזיז וחסר אחריות, נסע במהירות ונכנס בקיר, ובנס אף אחד לא נפגע, רבי זלמן שתק ולא אמר מילה, ולבסוף כאשר הגיעו למחוז חפצם, ירד התלמיד השני, ואז רבי זלמן הוכיח את הנהג על נהיגתו, ואמר לו שרצה לרדת עוד בתחילת הנסיעה אבל בגלל שהיה שם התלמיד השני לא רצה לבזותו, כי נוח לו לאדם שיפיל עצמו לכבשן האש, ואל ילבין פני חברו ברבים. (שבת טיש)

הבוטח בה' חסד יסובבנו - הרב חיים זאיד שליט"א

סיפר הרב חיים זאיד רבה של פרדס כץ, ישנה תרופה מסויימת שעלותה יקרה מאוד, היא מועילה לשכך כאבים במידה ניכרת, אולם היא לא מצילה חיים. מחמת העלות היקרה שלה אין הקופה מממנת תרופה זו, אלא יש ועדה חריגים, שמאשרת רק למקרים מסויימים בלבד. בבין הזמנים האחרון ישבו שני אנשים בקופת חולים מכבי שברחוב רבי עקיבא בעיר בני ברק, ואחד מספר לחבירו, כי הוא ממתין להגיש בקשה עבור תרופה זו, כי אביו סובל מאוד, והתרופה תועיל לשכך את כאביו.

מתעניין השני, אם יש לו מכרים או חברים שיוכלו להמליץ עליו בוועדה, אולם הוא השיב בשלילה. אמר לו החבר, אם כך ההמתנה שלך מיותרת הם דוחים את כולם. אני מסודר יש לי חבר פלוני שקשור לוועדה ודרכו אוכל לקבל את התרופה. השיב לו ראשון, כי הוא יש לו קשר עם בורא עולם וזו הפרוטקציה הטובה ביותר.

אותו יהודי שיש לו פרוטקציה נכנס ראשון, מבקש את הבקשה מפרט את הפרוטקציה שיש לו, אולם הפקידה מסבירה לו, כי כל הקשרים לא יעזרו כי הועדה מסתכלת רק על נתונים בריאותיים בלבד. כששמע זאת שהיא אינה מוכנה לציין את קשריו הוא התפרץ והחל לצעוק עליה, הפקידה שראתה את תגובתו, מיד לחצה על הכפתור, באו שני מאבטחים והוציאו אותו בכח מחוץ לבניין.

הגיע תורו של הבוטח בה', הוא פונה לאחראית מעביר לה את הבקשה עבור אביו החולה, ומוסיף לה, אני מבקש שתוסיפי הערה למטה: שהחלטה לקבל את התרופה אינה תלויה בוועדה אלא בבורא עולם. המזכירה אמרה לו: תראה... זה לא ענין של דת, יבדקו אם זה מגיע לו או לא. אבל חוזר היהודי ונבקש: מה ביקשתי ממך? כסף? בקשה קטנה שתרשמי... אבל אני לא יכולה יחשבו שאני לא נורמלית...

טוב, תרשמי, כי הפצינט מבקש להוסיף, שהקב"ה הוא הקובע והמחליט ולא חברי הוועדה. הפקידה מיד שולחת במייל את הבקשה לאחראית, האחראית שרואה את התוספת... מתפלאת, ומרימה טלפון לפקידה כדי להבין את הענין. הפקידה מביאה לה לדבר עם הפצינט, שעדיין עומד ליד הדלפק וממלא את הטפסים. הוא החל להסביר לה, שהוא מטפל לבדו באביו החולה, שאין לו שום עובד זר שמטפל בו, הוא מאכיל ומשקה אותו, מטייל איתו בכל בקר, וקשה לו לראות בסבלו של אביו, ולכן הוא מתחנן אליה שתאשר לאביו את התרופה.

דברים היוצאים מן הלב נכנסים אל הלב, היא השיבה, שאין הדבר תלוי בה אבל היא תנסה לעשות ככל שביכולתה. מיד היא הרימה טלפון לראש הוועדה, והתחננה בפניו לאשר את התרופה ליהודי זה שנכנס לה לליבה. ראש הוועדה אישר מיד, והורה כי הוא יכול לגשת לקחת את התרופה מבית המרקחת ברחוב שחל 14 ברמת גן. מיד נשלח המרשם במייל אל היהודי בבני ברק, שבשמחה נטל את המרשם ויצא מהבנין.

ביציאתו הוא עוד רואה את היהודי הראשון עם הפרוטקציה, שמתווכח עם המאבטח שיכניס אותו. הוא נופף עם המרשם ואמר לו: "הבוטח בה' חסד יסובבנו". אלא שבזה לא נגמרה הישועה, עם יציאתו מהבנין הוא רואה משלוחן שעומד לצאת מהבנין. לשאלתו לאן הוא נוסע, השיב המשלוחן, לרחוב שחל 14 ברמת גן להביא תרופה משם. לבקשתו, הוא לקח גם את המרשם שלו, והביא עבורו את התרופה ללא כל טרחה מצידו. (עלון 'נחלת שדה')

אני ואמך (לזיג)

לפני כשנה, נפל גדול וצדיק בישראל, זקן המשגיחים רבי דב יפה זצ"ל אשר נקרא לישיבה של מעלה. סיפור מופעים על זקן המשגיחים פורסם בימים אלו על ידי אחד מתלמידיו, ומלמד אותנו הן על ענוותו של המשגיח זצוק"ל, הן על היחס הראוי לאשה הנמצאת כל היום עם הילדים וגם עד כמה החשיבו בשמיים את תורתו של המשגיח זצ"ל. וכך מספר תלמידו בשם חיים אריה וינברגר: לפני מעט יותר מעשר שנים הזמין אותי מורי ורבי המשגיח הרב דב יפה זצוק"ל לסעוד אתו את סעודת הפורים. כטוב לב המלך בין וכטוב לבי גם אני, פנה אלי המשגיח ואמר לי 'כן, חיימאריה האם יש משהו שהיית רוצה לשאול? ואני כילד חצוף מאז ומעולם וכתלמיד אוהב ומעריץ לרבו ענית, כן. יש ברשותי סיפור, שהיית רוצה לספרו בפני הרב ובפני הרבנית והיית רוצה לקבל אישור או הכחשה לסיפור. והתחלתי לספר: לפני כמה עשורים, כמה שנים לאחר נישואיו של המשגיח ורעייתו, התגלה ביניהם ויכוח. שנאלצו להגיע בשל כך לדין תורה בפני הדוד של הרבנית, הגאון רבי אהרון כהן זצ"ל, ששימש לה כאב חורג ושימש גם כרבו של המשגיח בבחירתו בישיבת חברון. וכה הרצו הם טענותיהם: כל לילה כשהתינוקות בוכים יש לנו ויכוח מי יקום בלילה לתינוקות. המשגיח ר' דוב זצוק"ל טען, שהוא רוצה לקום ולטפל בהם. טענתו בפיו, אני כל היום לא בבית, את עם הילדים כל היום, אז בערב כשאני חוזר ראוי שאני אטפל בהם ואת תוכלי לנוח ככה זה שותפות מלאה! הרבנית רבקה תחי' לעומת זאת טענה, שהוא כל היום יושב ולומד בישיבה ועסקו עם בחורים ובתורה והיא רוצה שיהיה לו כח ביום להמשיך בעבודת הקודש ולא מסכימה שהוא יקום. וככה כל לילה הם לא מגיעים לעמק השווה אלא שניהם קמים. רבי אהרון כהן זצ"ל שומע את הטענות, חושב מעט ופוסק את פסיקתו. מהיום, אתם עושים תורנות, לילה אחד את קמה לילה אחד המשגיח יקום. פשרה. הכול היה טוב ויפה, בלילה שהיה תורה של הרבנית, התינוקות בכו והיא קמה והמשגיח המשיך לישון, כמו בהסכם. בלילה לאחר מכן כשהגיע תורו של המשגיח פתאום בשעון הוא רואה שכבר בוקר, אוי ואבוי, הוא לא עומד בהסכם! המשגיח ניגש אל הרבנית לברר למה לא העירה אותו כשהתינוקות בכו. הרבנית מכחישה שהיא קמה, אף אחד מהם לא קם. פשוט התינוקות לא בכו באותו לילה בו היה הרב תורן! אבל זה לא נגמר בכך, מאז במשך שנים עד שגדלו הילדים, בתור שלה הילדים בכו והיא הייתה קמה. בלילה שלו מעולם לא בכו הילדים! מעולם הוא לא נדרש לטפל בהם בלילה! סיימתי את הסיפור, שאלתי את הרב והרבנית האם הסיפור נכון? עונה לי המשגיח, זה לא שהם לא בכו בלילה, הם פשוט לא קמו. ככה בענווה מנסים לגמד את האירוע. הרבנית לעומת זאת קמה ממוקומה, מזדעקת ואומרת, זה היה! בדיוק ככה היה! במשך שנים בלילות שלו היתה דממה בבית! ובלילות שלי עולם כמנהגו נוהג! תבינו איך בשמיים מחשיבים את התורה של בעלי! (עלון 'חסדי שמואל')

זכות דברי התורה בעלון יעמדו:

בע"ה זיווג הגון: עוז בן מרים, לירון בן פנינה, אפרת בת מזל, נועה בת יעל, קרן בת רחל.

לזרע בר קיימא: מוריה בת אורנה, מורן בת רותי, קורל בת סיגל.

לפרנסה טובה: שגיא בן מרים, מורן בת רותי, לירון בן פנינה.

לרפואה שלמה: ציפורה בת מורוור, ציפורה בת מרים, אורלי בת מלכה, אייל בן שרה, שי בן רחל, יחזקאל בן אידה, רבקה בת מסעודה, אלכס בן רימה, יצחק יעקב בן יפה, אילן בן מסעודה, יוסי בן ציפורה, יוסף בן ציפורה, עזיזה בת שוליקה, שולה בת עזיזה.

לעילוי נשמת: אביגיל בת מרים ז"ל, אהרון רפאל בן רבקה ז"ל, בנימין בן סולי ז"ל, חביב בן סולי ז"ל, בתיה בת סולי ז"ל, גבריאל בן מורוור ז"ל, מיכאל בן מורוור ז"ל, רחמים בן מורוור ז"ל, יחזקאל בן יהודית ז"ל, דבורה בת טובה ז"ל, ישראל בן חנה ז"ל, דבורה בת מרים ז"ל. ארוז בן חיה ז"ל, יוסף מיכאלשויילי בן רפאל ז"ל, חנה בת שמחה ז"ל, דוד אמנו בן מזולה ז"ל, משה בן שושנה ז"ל, שרה רוסיקו מנשרוב בת תנורה ז"ל, זקלין לוי בת מסעודה ז"ל, יוסף בעדאש בן נוארה ז"ל, ירושה בת רות ז"ל, זהרה ואסתר ושמחה ומכלוף בר חנינה למשפחת בן שבת ז"ל, אברהם בן חנה וזבולון הכהן ז"ל.